SUOMEN VESIENSUOJELUN KESKUSLIITTO RY
VATTENSSKYDD CENTRALFÖRENING I FINLAND RF

HE 175/2024 vp

Eduskunnan ympäristövaliokunnalle

Hallituksen esitys eduskunnalle laeiksi vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain, ympäristönsuojelulain ja vesilain 3 ja 11 luvun muuttamisesta.

Suomen Vesiensuojelun Keskusliitto kiittää mahdollisuudesta lausua Hallituksen esityksestä eduskunnalle laeiksi vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain, ympäristönsuojelulain ja vesilain 3 ja 11 luvun muuttamisesta.

Vesiensuojelu on keskeinen osa ympäristönsuojelua, ja sen tavoitteena on turvata vesistöjen ja pohjavesien hyvä tila. Lausunto käsittelee vesiensuojelun merkitystä ja toimenpiteitä, joita voidaan toteuttaa vesistöjen suojelemiseksi. Vesiensuojelu. on tärkeää, koska puhdas vesi on elintärkeää sekä ihmisille että ekosysteemeille. Vesistöjen saastuminen voi johtaa vakaviin ympäristöongelmiin, kuten veden laadun heikkenemiseen, kalakantojen vähenemiseen ja biologisen monimuotoisuuden katoamiseen. Pahimmillaan voidaan menettää pohjavesivarantoja, joista jo nyt on maailmanlaajuisesti suurta pulaa.

Vesiensuojelu vaatii monipuolisia ja pitkäjänteisiä toimenpiteitä. On tärkeää, että kaikki toimijat – niin yksityiset kuin julkisetkin – sitoutuvat yhteisiin tavoitteisiin vesistöjen suojelemiseksi. Yhteistyö ja tiedon jakaminen ovat avainasemassa vesiensuojelun onnistumisessa. **Lausunnon lopussa on konkreettiset esitykset pykäliin ja lain perusteluteksteihin.**

Oikeusvarmuus

Oikeusvarmuuden periaate on tulkittu yhdeksi oikeusvaltio-periaatteen osatekijäksi myös Venetsian komission raportissa (Ks. European Commission for Democracy Through Law (Venice Commission), Report on the Rule of Law, Adopted by the Venice Commission at its 86th plenary session, Venice 25–26 March 2011, Strasbourg, 4 April 2011, Study No. 512/2009, CDL-AD(2011)003rev., s. 10–11.), johon Suomi on myös sitoutunut. Oikeusvarmuus on raportin mukaan keskeinen oikeusjärjestelmän luotettavuuden näkökulmasta. Luotettavuuden saavuttaminen edellyttää, että lainsäädäntö on mahdollisimman selkeää, täsmällistä, helposti saatavissa olevaa (accessible) ja käytännössä täytäntöönpantavissa olevaa (implementable). Lain soveltamisen tulee olla ennakoitavaa ja johdonmukaista, jotta yksityiset kansalaiset ja yritykset kykenevät suunnittelemaan toimintansa lain mukaiseksi. Esimerkiksi lain voimaantulo on ilmoitettava täsmällisesti. Oikeusvarmuus ei kuitenkaan edellytä sitä, ettei päätöksentekijällä tulisi olla tarvittaessa harkintavaltaa, mutta harkintavallan väärinkäyttö on pyrittävä estämään harkintavaltaa rajoittavalla ja ohjaavalla lainsäädännöllä. Valmisteltavan lainsäädännön ei voida osoittaa täyttävän oikeusvarmuuden periaatetta, koska harkintavallan käyttöä ei ole rajattu riittävästi.

Varsin yleisesti on katsottu, että oikeusvarmuus on lainkäytön ennakoitavuutta edellyttävä yleinen oikeusperiaate. Lainkäytössä ennakoitavuuden tulee liittyä jutun tosiasioihin ja relevanttiin normistoon. Pelkkä lainkäytön ennakoitavuuden edellytys ilmentää varsin muodollista käsitystä yksilöiden oikeusturvasta. Niinpä analyyttisen oikeustieteen piirissä on katsottu oikeusvarmuuden periaatteen edellyttävän, että oikeusvaikutuksen omaavien päätösten tulee olla sekä ennakoitavia että hyväksyttäviä. Oikeusvarmuuden periaatteeseen liittyvä oikeusturvaodotus voidaan tulkinnan mukaan liittää kahteen seikkaan: mielivallan ja ennakoimattoman lainkäytön kieltoon sekä siihen, että päätöksen tulee vastata kyseessä olevan oikeuskulttuurin vakiintuneita arvoja ja tietoja todellisuudesta. Oikeusvarmuudella on siten

Ratamestarinkatu 7 b (3.krs) liitto@vesiensuojelu.fi www.vesiensuojelu.fi
00520 Helsinki Y-tunnus 1082393-2

muodollinen ja aineellinen elementti. Nyt käsillä olevassa lainsäädännössä ei ole mahdollista esitetyillä säännöksillä tai lainperusteluilla määrittää lainlaatijan asettamia rajoja, jotta kansalaiset voivat ennakoida. Koska tätä ei ole lainsäädännön muutoksessa esitetty, ei voida myöskään arvioida, onko lainmuutos hyväksyttävää.

Oikeusvarmuus-käsite EU-oikeudessa

Oikeusvarmuus on yleinen oikeusperiaate, joka on yhteinen kaikille jäsenvaltioille. EU-tuomioistuimen oikeuskäytännössä on perinteisesti korostettu oikeusvarmuuden määrittelyssä ennakoitavuusvaatimusta. Oikeusvarmuuden periaatteen on nähty edellyttävän, että oikeussäännöt ovat selviä, täsmällisiä ja vaikutuksiltaan ennakoitavia erityisesti silloin, kun ne saattavat aiheuttaa yksityishenkilöiden ja yritysten kannalta epäedullisia seurauksia. Säädökset, esitetyn mukaisina, eivät täytä EU-oikeuden oikeusvarmuus periaatetta.

Esitetyt muutokset

Esityksessä ehdotetaan muutoksia vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annettuun lakiin, ympäristönsuojelulakiin ja vesilakiin. Tavoitteena on lisätä uusia säännöksiä vesien tilan ympäristötavoitteista ja lupamenettelyistä, jotka perustuvat EU:n vesipuitedirektiiviin ja tuomioistuimen ratkaisuihin. Sääntelyä muutetaan vastaamaan vesipuitedirektiiviä, jotta poikkeaminen ympäristötavoitteista uuden hankkeen vuoksi olisi mahdollista lupamenettelyssä. Sääntelyyn lisätään RED III -direktiivin mukanaan tuoma tarpeellinen lisäys, joka koskee ympäristötavoitteista poikkeamista uuden hankkeen tai toiminnan vuoksi.

Vesienhoitosuunnitelmat

Vesipuitedirektiivin ja vesilain osalta Ympäristöministeriö nimittää vesienhoitoaluekohtaiset ohjausryhmät, jotka valmistelevat vesienhoitosuunnitelmat kuuden vuoden välein, kuten tähänkin saakka. Vesienhoitosuunnitelmat eivät ole kuitenkaan toteutuneet, joten niiden ohjaavaa vaikutusta ja sitovuutta tulisi lisätä. Sitovuus on tärkeää ja tarkoittaa mm. sitä, että valtion tulee oikeasti suunnitella lainsäädäntö ja taloudelliset ohjauskeinot niin, että vesien tilan paranemiseen päästään. Nyt ongelmana on ollut, että vaikka tila olisi hyvää huonompi, pakollisia toimia ei ole seurannut. Lainsäädäntöä ei ole kehitetty. Kaikki toimet ovat perustuneet vapaaehtoisuuteen. Tämä on tarkoittanut varsinkin sitä, että hajakuormitukseen ei ole pystytty puuttumaan. Vaikka Euroopan komissio tarkastelee jäsenvaltioiden vesienhoitosuunnitelmia ja antaa niistä suosituksia, ei jäsenvaltiolle tule sanktioita, vaikka vesienhoitosuunnitelma ei ole toteutunut.

Vesienhoitosuunnitelmat sisältävät tietoja vesienhoitoalueista, vesimuodostuman tarkastelusta ja ympäristötavoitteista. Yksittäisien uusien hankkeiden tulisi perustua tarkkaan, puolueettomaan tietoon, jonka osalta meillä on edelleen puutteita Suomessa. Jo annetuissa lakiesitykseen liittyvissä lausunnoissa Korkein hallinto-oikeus korostaa, että ympäristöluvanvaraisen toiminnan vaikutuksia vesimuodostuman ekologiseen tilaan tulee arvioida vesienhoitosuunnitelman mukaisesti, mutta myös käytettävissä olevat tiedot on otettava huomioon. Tätä tietoa ei aina ole käytettävissä, ja kaikissa hankkeissa tulee varmistaa, että ekologisen tilan osalta vaikuttavuusarvio perustuu hankittuun tietoon. Vesimuodostumien luokitteluaineisto ei yleensä ole riittävän kattava ympäristölupien vaikutusten arviointiin, ja sen epävarmuudet on tunnistettava.

Lainsäädännön arviointineuvoston on esittänyt esitysluonnosta täydennettäväksi erityisesti vesiekosysteemien riskien ja ympäristöperusoikeuksien vaikutusten osalta. Riskien kuvausta ei ole edelleenkään tehty riittävällä tasolla. Vesiekosysteemien riskeihin vaikuttavat myös maankäyttö ja sitä

ohjaavana toimintana kaavoitus. Vesiekosysteemi on näin laajempi kokonaisuus kuin pelkästään esimerkiksi vesimuodostelma.

EU:n vesipuitedirektiivi on parantanut vesistöjen suojelua ja tulvariskien hallintaa, mutta täytäntöönpano on viivästynyt ja rahoitus on ollut riittämätöntä. Lain tarkastelussa on huomioitu, ettei kansallinen lainsäädäntö ei enää vastaa EU-oikeuden tulkintaa, ja sääntelyä on tarkistettava vastaamaan nykyisiä ympäristötavoitteita. Tämä ei saa kuitenkaan vaarantaa vesiensuojelua ja pyrkimystä parantaa vesistöjen tilaa.

Vaikutukset yrityksiin, viranomaisiin ja vesimuodostelman tilapäinen heikentäminen.

Ehdotettu sääntely vaikuttaa yrityksiin, erityisesti niihin, jotka tarvitsevat ympäristö- tai vesilain mukaisia lupia. Tämä voi lisätä hallinnollista taakkaa ja kustannuksia, mutta myös sujuvoittaa lupamenettelyjä ja parantaa ennakoitavuutta. Ehdotukset vaativat lisäresursseja ELY-keskuksille ja aluehallintovirastoille, erityisesti lupahakemusten käsittelyyn ja tiedonhallinnan kehittämiseen. Nämä resurssit tulee eduskunnan antaa viranomaisille. Sinällään sääntely edistää vesipuitedirektiivin tavoitteita ja vesien hyvän tilan saavuttamista, mutta poikkeukset voivat hidastaa tätä prosessia. Nyt esityksessä olevaan lainsäädäntöön tulee kirjata selkeämmin esille, mitä tarkoitetaan vesimuodostelman tilapäisellä heikentymisellä teollisuuden tai muun ympäristökuormittavan toimijan vaikutuksesta? Tilapäinen heikentäminen tarkoittaa nykylainsäädännössä vesimuodostuman tilan väliaikaista huononemista, joka voi johtua:

1. Poikkeukselliset olosuhteet: Tilapäinen heikentäminen voi olla sallittua, jos se johtuu poikkeuksellisista olosuhteista, kuten tulvista, kuivuudesta tai muista luonnonilmiöistä, joita ei voida ennakoida tai estää.

2. Välttämättömät toimenpiteet: Tilapäinen heikentäminen voi olla sallittua, jos se on välttämätöntä ihmisten terveyden tai turvallisuuden suojelemiseksi tai merkittävien taloudellisten tai sosiaalisten tarpeiden täyttämiseksi, eikä muita vaihtoehtoja ole käytettävissä.

Nyt esitetty lainsäädäntömuutos heikentää lainsäädäntöä, ja antaa mahdollisuuden laajemmin poiketa heikentämistä koskevaista säännöksistä. Tästä syystä ainakin lainperustelutekstеissä tulisi rajata selkeästi, missä voidaan vesistöjen ja vesismuodostumien tilapäisellä heikentämisellä. Myös aikarajaus, mitä tilapäisellä tarkoitetaan, olisi jollakin tasolla pystyttävä esittämään. Lainkäytön kohteena olevan tulee pystyä tunnistamaan lainsäädännön rajat laista ja sen perusteluista.

Osallistumiskeinot ja luvitus

Ehdotetut muutokset tarkoittavat, että vesien tilatavoitteiden ja heikentämättömyysvaatimuksen soveltaminen tapahtuisi ympäristönsuojelulain ja vesilain mukaisissa lupamenettelyissä. Uudet säännökset edellyttävät, että luvanhakija osoittaa edellytysten täyttyminen lupahakemuksessa ja sen liitteissä. Ehdotukset eivät merkittävästi muuta nykyistä oikeustilaa omaisuudensuojan tai elinkeinovapauden näkökulmasta. Vesilain mukaisen lupamenettelyn toimivuuteen ehdotuksessa tulisi kiinnittää enemmän huomiota, koska lähtökohtana on sujuvoittaa ja nopeuttaa lupien myöntämistä. Tässä on olemassa riski, että kaikkea hakkeisiin liittyvää tietoa tai hankkeen vaikutuksia ei voida arvioida riittävän tarkasti. Osallistumiskeinojen osalta paikallisten toimijoiden, joihin hankkeiden vaikutuksilla on mahdollisesti vaikutuksia, tulee huomioida lupamenettelyssä heti menettelyn alusta saakka. Myös kaavoitus ja maankäyttö tulee huomioida lakiesityksessä, vaikka kyseessä on vesimuodostumia tarkasteleva lainsäädäntömuutos. Maankäytöllä on suuri vaikutus vesimuodostumiin.

Viranomainen tai kunta voi sallia toiminnan, joka muuttaa vesimuodostuman fyysistä luonnetta tai pohjaveden pinnan tasoa, jos toiminta on kestävää inhimillistä kehitystä. Ensin arvioidaan, voidaanko lupa

myöntää ilman poikkeusta. Jos ei, arvioidaan, täyttyvätkö poikkeuksen edellytykset. Poikkeuksen myöntämiseen liittyvät menettelyt on kuvattu vesienhoitoasetuksessa. Vesienhoitoviranomaisella on mahdollisuus lausua asiasta. Jos poikkeus myönnetään, lupaviranomaisen on ilmoitettava asiasta vesienhoitoviranomaiselle, joka voi tutkia päätöksen edellytykset. Edellä oleva prosessi on melko suoraviivainen, myös kansalaisyhteiskunnan vaikutusmahdollisuudet tulee huomioida lainperusteluissa.

Vesimuodostuman luokittelussa käytetään ekologisen tilan luokittelua, jossa määritellään biologiset, hydrologis-morfologiset ja fysikaalis-kemialliset tekijät, joiden perusteella vesien ekologista tilaa arvioidaan. Esityksen mukaan ”veden laatutekijöiden heikentyminen ei yksittäisen muuttujan heikkenemisen osalta välttämättä tarkoita laatuluokittelun laatutekijän heikkenemistä kielletyllä tavalla”. Tämä kohta tulee kirjoittaa niin, että ensisijaisesti yksittäisen muuttujan heikkeneminen tarkoittaa laatutekijän heikkenemistä, mutta jos on luonnontieteelliset perusteet siihen, että näin ei tulisi olla, poikkeusta voitaisiin hakea ja harkita. Nyt lakiesityksellä näytetään romutettavan kaikki EU-oikeuden tulkinnat.EU-tuomioistuin on linjannut asiaa pohjavesimuodostuman osalta, kemiallisen tilan huononeminen voi johtua laatuarvon ylittymisestä tai pilaavan aineen pitoisuuden noususta. Lakiesitys ei anna vastausta siihen, mikä tuo pilaava aine voi olla, ja voiko tallainen yksittäinen aine mahdollistaa poikkeamisen ympäristötavoitteista?

Säännöksen muutokset

Säännöksen muutoksissa nykyinen ilmaisu “voidaan pidentää” muutetaan muotoon “pidennetään”, mikä vähentää viranomaisen harkintavaltaa. Myös määräaikojen pidennys on mukana esityksessä. Esityksessä esitetään edellytykset, joiden perusteella vesienhoidon tavoitteiden saavuttamisen määräaikoja voidaan pidentää. Tämä ei ole nykyisen ympäristöpolittikan mukaista lainsäätämistä. Määräaikoja voidaan pidentää, jos vesimuodostuman tilan parantaminen on teknisesti mahdotonta, suhteettoman kallista tai hidasta luonnonolosuhteiden vuoksi. Tässä tulisi ymmärtää ja suhteuttaa erityistapaukset omaksi kokonaisuudekseen, joita on historiassa huonon ympäristövalvonnan ja heikon lainsäädännön aikana tapahtunut. Näitä tilanteita ei saisi enää syntyä Suomessa. Myös luonnonolosuhteet, kuten ravinteiden pitoisuuksien aleneminen tai veden lämpötilan muutos, voivat vaikuttaa tavoitteiden saavuttamisen aikatauluun. Tämä lainsäädännön perusteluaineistossa herättää kummastusta? Ravinteiden pitoisuuksien laskeminen pääsääntöisesti parantaa vesistön luokittelua, lämpötilan muutos on jatkuvaa.

Esitetyt poikkeamiset

Poikkeaminen ympäristötavoitteista on mahdollista esityksen mukaan vain vesipuitedirektiivin määrittelemissä rajoissa ja ehdotettu sääntely on sopusoinnussa perustuslain vaatimusten kanssa. Vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisen osalta ehdotetut säännökset valtuuttavat valtioneuvoston antamaan tarkempia säännöksiä vesien tilan tavoitteista ja heikentämättömyysvaatimuksista. Lainsäädäntö ja EU-oikeus korostaa, ettei vesienhoitoalueen vesimuodostumien ympäristötavoitteita saa vaarantaa. Tämä tulisi huomioida paremmin lainvalmistelussa ja kirjata lausunnossa esille nostettujen kysymyksien vastauksia ohjaavina teksteinä lain perusteluteksteihin.

Esitetyt muutokset ja lisäykset sekä keskusliiton esittämä lisäys *kursiivilla vahvennettuna.*

Laki vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain 3 a luku.

Ympäristötavoitteet ympäristönsuojelulain ja vesilain mukaisissa lupamenettelyissä

20 c §

Ympäristötavoitteista poikkeaminen uuden hankkeen tai toiminnan vuoksi

Edellä 20 a ja 20 b §:ssä tarkoitetuista ympäristötavoitteista poiketaan ympäristönsuojelulain (527/2014) tai vesilain mukaisen lupa-asian yhteydessä uuden hankkeen tai toiminnan vuoksi, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

1) pohjavesimuodostuman hyvää määrällistä tilaa ei saavuteta tai pohjavesimuodostuman tilan huononemista ei voida estää ja tämä johtuu uusista pohjavesimuodostumien pohjaveden korkeutta muuttavista toimenpiteistä;

2) pintavesimuodostuman hyvää ekologista tilaa tai hyvää ekologista potentiaalia ei saavuteta tai pintavesimuodostuman huononemista ei voida estää ja tämä johtuu uusista pintavesimuodostuman fyysisiä ominaisuuksia muuttavista toimenpiteistä; tai

3) pintavesimuodostuman ekologisen tilan huononeminen erinomaisesta hyvään tilaan aiheutuu uusista kestävän kehityksen mukaisista toimista.

Lisäksi poikkeamisen edellytyksenä on, että:

1) kaikki käytännössä mahdolliset toimenpiteet toteutetaan hankkeesta tai toiminnasta vesimuodostuman tilaan kohdistuvan haittavaikutuksen vähentämiseksi;

2) uusi hanke tai toiminta on yleisen edun kannalta erittäin tärkeä tai uuden hankkeen tai toiminnan vaikutukset ihmisten terveydelle, ihmisten turvallisuuden ylläpitämiselle tai kestävälle kehitykselle tuomat hyödyt ylittävät 20 a ja 20 b §:ssä säädettyjen tavoitteiden saavuttamisesta ympäristölle ja yhteiskunnalle koituvat hyödyt;

3) kyseisten vesimuodostuman muutosten tuomia hyötyjä ei voida teknisen toteuttamiskelpoisuuden tai kohtuuttomien kustannusten vuoksi saavuttaa muilla ympäristön kannalta merkittävästi paremmilla keinoilla; sekä

4) se ei pysyvästi estä tai vaaranna ympäristötavoitteiden saavuttamista muissa saman vesienhoitoalueen vesimuodostumissa tai ole ristiriidassa muualla ympäristölainsäädännössä asetettujen vaatimusten tai tavoitteiden kanssa.

— — — — — — — — — — — — —

5) haitan tulee olla tilapäinen, haitta ei saa olla pysyvä.

— — — — — — — — — — — — —

Uusiutuvan energian tuotantolaitosten suunnittelu, rakentaminen ja käyttö sekä tällaisten laitosten verkkoon liittäminen, asiaankuuluva verkko ja energiavarastot ovat aina 2 momentin 2 kohdassa tarkoitettuja erittäin tärkeitä yleisen edun mukaisia hankkeita tai toimintoja.

Lakivesilain 3 ja 11 luvun muuttamisesta.

Luvanvaraiset vesitaloushankkeet

4 § §

Luvan myöntämisen yleiset edellytykset Lupa vesitaloushankkeelle myönnetään, jos:

1) hanke ei sanottavasti loukkaa yleistä tai yksityistä etua; tai

2) hankkeesta yleisille tai yksityisille eduille saatava hyöty on huomattava verrattuna siitä

yleisille tai yksityisille eduille koituviin menetyksiin. Lupaa ei kuitenkaan saa myöntää, jos vesitaloushanke vaarantaa yleistä terveydentilaa tai turvallisuutta, aiheuttaa huomattavia vahingollisia muutoksia ympäristön luonnonsuhteissa tai vesiluonnossa ja sen toiminnassa taikka suuresti huonontaa paikkakunnan asutus- tai elinkeino-oloja. Hakijalla on oltava oikeus hankkeen edellyttämiin alueisiin.

Hakijalla on oltava oikeus hankkeen edellyttämiin alueisiin. Jos hakija ei omista aluetta tai hallitse sitä pysyvällä käyttöoikeudella, luvan myöntämisen edellytyksenä on, että hakijalle myönnetään oikeus alueen käyttämiseen siten kuin 2 luvussa säädetään tai että hakija esittää luotettavan selvityksen siitä, miten oikeus alueeseen järjestetään.

3 luku

Luvanvaraiset vesitaloushankkeet

Nyt laki esityksessä esitetty muutos. ***Keskusliiton esittämä lisäys kursiivilla vahvennettuna.***

4 §

— — — — — — — — — — — — —

Luvan myöntämisen yleiset edellytykset Lupaa ei saa myöskään myöntää, jos vesitaloushanke vaarantaa pintavesimuodostuman tai pohjavesimuodostuman tilatavoitteen saavuttamisen vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain 20 a §:n vastaisesti tai jos vesitaloushankkeesta voisi aiheutua mainitun lain 20 b §:n vastaista vesimuodostuman tilan heikentymistä. ***Vesimuodostelman tilan heikentyminen ei saa olla pysyvä.***

— — — — — — — — — — — — —

Tämän lisäksi lain perusteluteksteihin lisäykset.

Yleisen oikeustajun mukaisena tilapäisenä muutoksena pidetään alle vuoden aikaa. Toiminta, joka aiheuttaa esimerkiksi ympäristön pysyvää vahingollista muutosta, esimerkiksi raskasmetallien johtamista vesimuodostelmaan, ei pidetä tilapäisenä muutoksena. Rakennushankkeen aiheuttama muutos voi olla tilapäinen. Tuotantoprosessin aiheuttama muutos, joka on pitkäaikaista, ei ole tilapäistä.

”Veden laatutekijöiden heikentyminen ei yksittäisen muuttujan heikkenemisen osalta välttämättä tarkoita laatuluokittelun laatutekijän heikkenemistä kielletyllä tavalla.” tulee muuttaa muotoon: ***Ensisijaisesti yksittäisen vedenlaatutekijän muuttujan heikkeneminen tarkoittaa laatutekijän heikkenemistä, mutta jos on luonnontieteelliset perusteet siihen, että näin ei tulisi olla, poikkeusta voitaisiin hakea ja harkita.***

Laki ympäristönsuojelulain muuttamisesta

49 §

Luvan myöntämisen edellytykset

Ympäristöluvan myöntäminen edellyttää, ettei toiminnasta, asetettavat lupamääräykset ja

toiminnan sijoituspaikka huomioon ottaen, aiheudu yksinään tai yhdessä muiden toimintojen

kanssa:

6) olennaista heikennystä edellytyksiin harjoittaa saamelaisten kotiseutualueella perinteisiä saamelaiselinkeinoja tai muutoin ylläpitää ja kehittää saamelaiskulttuuria taikka olennaista heikennystä kolttien elinolosuhteisiin tai mahdollisuuksiin harjoittaa kolttalaissa tarkoitettuja luontaiselinkeinoja koltta-alueella;

7) vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain 20 a §:n vastaista pintavesimuodostuman tai pohjavesimuodostuman tilatavoitteen saavuttamisen vaarantumista tai mainitun lain 20 b §:n vastaista vesimuodostuman tilan heikentymistä.

49 a §

Vesienhoidon ympäristötavoitteista poikkeaminen

Lupaviranomainen myöntää lupa-asian yhteydessä hakemuksesta poikkeuksen vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain 20 a ja 20 b §:n vaatimuksista mainitun lain 20 c §:ssä säädettyjen edellytysten täyttyessä.

Vesiensuojelun keskusliitto pitää ympäristönsuojelulain muutosta hyväksyttävänä, ja muotoilultaan riittävänä, jos keskusliiton edellyttämät muutokset vesienhoidon ja merenhoidon järjestämisestä annetun lain osalta huomioidaan. Tämän lisäksi myös vesilakiin tarvitaan keskusliiton esittämät tarkennukset.

Helsingissä 11.11.2024

Hannu Moilanen

Toiminnanjohtaja